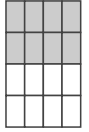

Nerazvijenost osiguranja šteti građanima

Medij - Rubrika: DANAS - Ekonomija plus
Datum: Čet, 31/03/2011 Zemlja: Srbija
Površina članka: 466cm2 Autor:
Strana: 10 Deo: 1/1

SRBIJI JE POTREBNO ŽIVOTNO OSIGURANJE

Branko Krstonošić, predsednik Upravnog odbora kompanije Viner štediše

Nerazvijenost osiguranja šteti građanima

Beograd - Srbija je jedna od najnerazvijenijih država regiona po pitanju razvijenosti životnog osiguranja što ne samo da šteti samim građanima, koji ostaju uskraćeni za jedan od najsigurnijih načina štednje za starost, koja postaje utoliko bitnija kada se zna da je državni sistem penzijsko-invalidskog osiguranja u ogromnim poteškoćama zbog malog broja zaposlenih i izbegavanja plaćanja doprinosa, već i sama država gubi velike količine novca koji bi mogao da joj se nađe na raspolaganju ako bi ova industrija uznapredovala. Jedan od glavnih argumenata industrije životnog osiguranja u raspravi o tome zašto bi država trebalo da uvede poreske podsticaje za ulaganje u osiguranje života je u tome da bi na taj način veliki broj građana bio motivisan da investira u ovu vrstu osiguranja, što bi znatno povećalo iznos sredstava u rukama osiguravajućih kuća, koji bi one zatim investirale u državne hartije od vrednosti.

To bi zatim pod državnu kontrolu stavilo ogromne količine novca, koje bi ona mogla da uloži u nedostajuće kapitalne investicije, odnosno u infrastrukturu, što bi dugoročno do-

velo do privlačenja stranih investicija, rasta zaposlenosti i većeg privrednog rasta.

Branko Krstonošić, predsednik Upravnog odbora Viner štediše osiguranja kaže da se u srpskoj praksi pokazalo da je najkraći rok na koji se zaključuju ugovori o životnom osiguranju bar deset godina, zbog čega je

osiguravajućim kućama u izuzetnom interesu da sredstva od prikupljene premije mogu da plasiraju na ovom tržištu. Prema njegovim rečima, problem je u tome što u Srbiji postoji samo jedna mogućnost za investiranje novca osiguravajućih kuća, a to su obveznice stare devizne štednje, što je kanal „koji nestaje“.

- Taj problem moguće je rešiti i to se već čini tako što će se na tržištu pojaviti dužničke hartije od vrednosti, čija je ročnost sinhronizovana sa dužinom trajanja ugovora o životnom osiguranju. Kao najbolje rešenje, pokazuju se državne ili opštinske obveznice, koje bi osiguravajuće kuće mogle da ku-

puju - objasnio je Krstonošić na jučerašnjoj konferenciji Danas konferens centra „Sektor osiguranja i održivi razvoj Srbije“.

Kako je napomenuo ovaj stručnjak, u pregovorima sa Ministarstvom finansija već je napravljen jedan značajan ko-

trebalo da budu upotrebljena ni na jedan drugi način osim za ulaganje u infrastrukturne razvojne projekte - kaže Krstonošić.

Prema njegovim rečima, sektor životnog osiguranja u Srbiji je nerazvijen, zato što su svi elementi koji utiču na nje-

Poreske olakšice

Krstonošić je naveo da emitovanje dugoročnih hartija nije dovoljno jer „ako se želi stalan priliv hartija od vrednosti“ potreban je i rast broja osiguranih, za šta su opet potrebni poreski podsticaji, a ne samo mogućnost kupovine dugoročnih obveznica. Poreske olakšice su, prema Krstonošićevim rečima, provereni stimulansi za razvoj životnog osiguranja, čak i u vremenu krize, zbog čega bi, kako smatra, država trebalo da usvoji čitav paket mera, koji je industrija osiguranja predložila vladi i Ministarstvu finansija. Ako bi kompletan predloženi model bio sproveden, osiguravajuće kuće bi za pet godina mogle da prikupe milijardu evra novca koji bi mogle da ulože u državne obveznice, a to je novac „sa kojim mnogo toga može da se reši“.

rak, a to je emisija dugoročnih, 15-godišnjih državnih evroobveznica, koje potpuno odgovaraju osiguravajućim društvima. Pre oko mesec dana, država je, dodaje prvi čovek Viner štediše osiguranja, emitovala dugoročne hartije u ukupnoj vrednosti od 200 miliona evra, kada su učesnici iz sektora osiguranja kupili čak polovinu čitave emisije, odnosno 100 miliona evra.

- Država na ovaj način dobija kvalitetna sredstva, koja ne bi

gov napredak i sami nerazvijeni, a naročito tržište hartija od vrednosti, zbog čega „osiguranja pate“.

Upravo zbog toga, on smatra da je uvođenje dugoročnih hartija bio „prvi, i to ne beznačajan korak“, te da prikupljanjem novca od osigutavajućih kuća, država na ovaj način može da sprovede velike investicije, koje će dovesti do većeg zaposljavanja, redovnih plata i ukupnog napretka.

A. Milošević